

MdR, Jazzgeschiedenis 639. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 28, vocals, deel 2 van 4. Billie Holiday en Sarah Vaughan hadden in deze geschiedenis voor dit tijdvak hun eigen hoofdstuk, Ella Fitzgerald de complete vorige aflevering, nu Anita O'Day. Anita Belle Colton is haar echte naam, ze is 18 oktober 1919 geboren in Kansas City, Missouri. Ze werd een controversiële jazzzangeres - wat gemaniereerd kwa articulatie, haar intoneren wordt soms voor vals zingen versleten, maar ze heeft expressie, een fantastische timing, kent haar moderne accoorden, was een hip chick. Op haar 19e begon ze in Chicago in nachtclubs te zingen, in 1941 vroeg drummer Gene Krupa haar voor zijn big band. Ze bleef tot 1943, zong '44-'45 bij Stan Kenton en legde de standaard en basis voor haar opvolgsters, voorop June Christy. 1945-'46 was ze terug bij Krupa om in '47 solo te gaan. Ze was zangeres no. 2 in de stal van Norman Granz na Ella Fitzgerald, ook haar opnamen dus allemaal voor Verve. Los Angeles 8 december 1955; Buddy Bregman arrangeerde voor vier trombones en Paul Smith-piano, Barney Kessel-gitaar, Joe Mondragon-bas, Alvin Stoller-drums: "Honeysuckle rose".

CD 1

Anita O'Day: Honeysuckle rose (Fats Waller, Andy Razaf)
1 - 3:13 - Verve 517 954-2

"Honeysuckle rose", muziek Fats Waller, tekst Andy Razaf. Anita O'Day op 8 december 1955. 25 november 1941, toen Roy Eldridge in Gene Krupa's band trompet speelde, deed hij samen met Anita O'Day ook een tekstje en zong. 12 februari 1956 deden ze het in NYC nog eens over met een studio-big band olv. en met drummer Gene Krupa. Van Earl Bostic en Redd Evans: "Let me off Uptown".

zelfde

Anita O'Day/Roy Eldridge: Let me off Uptown (Earl Bostic, Redd Evans)
4 - 3:21 - idem

"Let me off Uptown", Anita O'Day en Roy Eldridge-trompet en stem, NYC 12 februari 1956. Nu met Harry Sweets Edison-trompet Larry Bunker-vibrafoon, Paul Smith-piano, Barney Kessel-gitaar, Joe Mondragon-bas, Alvin Stoller-drums: "Don't be that way".

CD 2

Anita O'Day: Don't be that way (Sampson, Parish, Goodman)
1 - 2:32 - Verve 517 329-2

"Don't be that way", swing classic van Edgar Sampson-muziek, Mitchell Parish-tekst en Benny Goodman zette zijn naam daar achter. Los Angeles, 18 december 1956. Anita O'Day kwam uit de swing era, is net als alle klassiek geworden jazzzangeressen met big band jazz opgegroeid. Vandaar zo'n "Don't be that way", vandaar nu "Stompin' at the Savoy".

zelfde Anita O'Day: Stompin' at the Savoy (Sampson,Razaf,Webb,Goodman) 4 - 3:18 - idem

"Stompin' at the Savoy", dat was de Savoy Ballroom in Harlem, NY. Muziek Edgar Sampson en Chick Webb, tekst Andy Razaf, ook hier weer de naam van Goodman er achter. Orkest olv. Buddy Bregman die ook het arrangement maakte, Frank Rosolino speelde de trombone-solo, LA, 20 december 1956. Uit dezelfde session nu van Kenneth Casey en Maceo Pinkard, hun klassieke "Sweet Georgia Brown".

CD 1 Anita O'Day: Sweet George Brown (Casey, Pinkard) 13 - 4:13 - Verve 517 954-2

"Sweet Georgia Brown" van 20 december 1956 met een studio orkest olv. arrangeur Buddy Bregman. ^{Chicago} 31 januari 1957: ~~id~~ Anita O'Day met het Oscar Peterson Trio plus drummer Jo Jones. Van Harold Arlen met tekst van Ted Koehler "I've got the world on a string".

zelfde Anita O'Day: I've got the world on a string (Arlen, Koehler) 5 - 3:58 - idem

"I've got the world on a string" van 31 januari 1957 in Chicago. Oscar Peterson-piano, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Jo Jones-drums. Tenslotte twee frappante opnamen uit 1958. De eerste is live gemaakt in de club Mr. Kelly's in Chicago met haar eigen trio. John Masters-piano, Larry Woods-bas, John Poole-drums. Muziek Richard Rodgers, tekst Laurence Hart: "It never entered my mind".

CD 3 Anita O'Day: It never entered my mind (Rodgers, Hart) 6 - 3:05 - Verve 515 362-2

"It never entered my mind". Anita O'Day live in Mr. Kelly's, Chicago, april 1958. Tenslotte nog één stuk met big band en een wat andere Anita O'Day. Want hier vocaliseert ze, en doet scat-chases met Sam Noto-trompet en Richie Kamuca-tenor-saxofoon.

! na muziek-eind
linnae
← see
way in
app.

In dit bijzondere geval geef ik u de complete bezetting van het door Marty Paich geleidde orkest. Bill Catalano, Jules Chaiken, Phil Gilbert, Lee Katzman en Sam Noto-trompet. Jim Amiotte, Kent Larsen, Archie LeCoque, Bob Enevoldson en Kenny Shroyer-trombones. Lennie Niehaus en Bud Skank-alt, Richie Kamuca en Bill Perkins-tenor, Jack DuLong-baritonsaxofoon. Marty Paich-piano, Paul Kelly-bas, Mel Lewis-drums. Met Anita O'Day recreëren ze de Jimmy Giuffre compositie voor de Woody Herman Band die 27 december 1947 door dat orkest werd vastgelegd: "Four brothers".

CD 1

Anita O'Day: Four brothers (Jimmy Giuffre)

B - 2:24 - Verve 517 954-2

"Four brothers", Anita O'Day met een studio orkest geleid door Marty Paich, LA, 3 april 1958. En dat 'Four brothers' sloeg op Woody Herman's saxofoongroep, uniek voor die tijd, met drie tenoren en één baritonsaxofoon: Stan Getz, Zoot Sims, Herbie Fields, Serge Chaloff. Miss O'Day zong met de saxen mee, deed chases met trompettist Sam Noto en tenorist Richie Kamuca.

In de twee volgende afleveringen hoort u ^{veel} zangeressen en zangers. Dit was Jazzgeschiedenis 639, Mdr.

0 0 0 0 0